

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2018

+ ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ)

+ ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλλης, Εύνικης
καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου.
Τῶν ἐν Ῥεθύμνη τεσσάρων νεομαρτύρων (†1824). Ἐθνικὴ ἑορτὴ
ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἡπειρῷ πολέμῳ (1940).

Ἦχος πλ α'. Ἐωθινὸν ια'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ α' ————— Κε δ

Η^{κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{κε} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Τ^{κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σωτη ρι αν η μων α
νυ μνη σωμενπι στοι και προ σκυ νη σωμεν ο τι ην δο
κησε σαρ κι α νελ θειν εντω σταυ ρω και θα να τον υ
πο μειναι και ε γει ραι τους τεθνε ω ω τας εν τη εν
δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τῆς ἁγίας Σκέπης.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Τῆς Σκε πηςσ Παρ θε νε α νυ μνη μεντας χα ρι τας
ηνως φω το φο ροννε φε εληνυ φα πλοι οισ υπερ εν νοι αν
και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως εκ πα σης των εχ
θρων ε πι βλης σε γαρ σκε ε πην και προ στα α τιν και
βο η θον κε κτη με θα βο ων τες σοι δο ο ξα
τοις με γα λει οισσ Α γνη δο ο ξα τη θει α Σκε πηςσ
δο ξα τη προς η μας σθ προ μη θει α Α αχρα αν τε

Καὶ νῦν. Ἔτερον.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Ἦχος Γα ρ

ε ο το κε Α ει παρ θε νε την α γι α αν σθ σ
σκε ε πην δι ης πε ρι σκε ε πεις τς εις σε ελ πι ι

ζον τας ^Δκραται αν τω ⁹Εθ νεισθ κατα φυ γην ε δω ω ρη
η σω ^Γο τι ως πα λαι και νυν θαν μα στως ημας ε ε
σω σας ^Δως νο η τη νε φε λητον σον λα ον πε ρι βα
α λξ ς σα ^Γδι ο δυ σω πξ μεν σε ει ρη νην τη
πο λι τει α σθ δω ω ρη σαι ^Δκαι ταις ψυ χαις η μων το
μεγα ε λε ^Χο ο ο ος ^Γ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

^{κε}**Τ**ον Σταυρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν ⁹την τα
φηντηνα γι αν υ υμνοις τι μη σω μεν ⁹και την α να
στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ⁹ο τι συ νη γει ρε νε
κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας κρα τος θα
να του ⁹και ι σχυν δι α βο ο λου και τοις εν Α δη
φως α νε τει ει λε ⁹

Δόξα.

Κ^{κε} υ ρ ι ε ν ε κ ρ ο σ π ρ ο σ η γ ο ρ ε υ θ η σ ο ν ε κ ρ ω ω σ α ς
τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θ η σ ο κε ν ω ω σ α ς
τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα φον ε φυ λατ
τον κα τω τους απ αι ω ν ο ς νε κ ρ ο υ ο υ ς ε ξ α
νε στη σ α ς παν το δυ να με και ακα τα λη πτε Κυ υ
ρι ε δο ξα α σοι

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

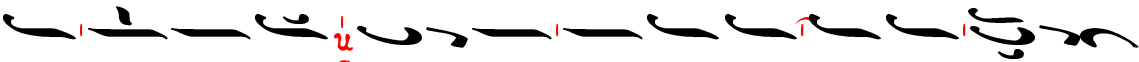

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε ϑ

Τ^u η ν Σ κε π η ν ο ς Α γ η η την α γ ι αν υ μ ν ο μ εν την
σκε π ο σαν η μα ς εν παν τι και φ ρ ο ρ ο σαν ο υ ς κλη
ρον ο ς α νε ε δει ξ α ς και με ρι δα α α πο ο λε κ τον
α γα θο ο τη τι και μη τρι κη συμ πα θει α α λ λα
Δε ε σ ποι να και εν με λ λ ο ση α να γ κ η η μα ς δι
α φυ λα τ τε

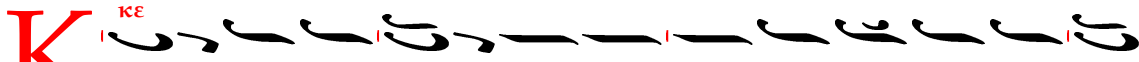

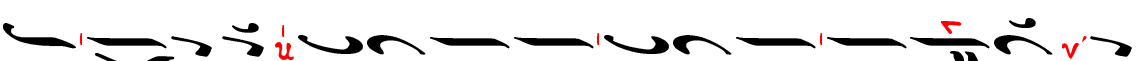

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{\eta}$ Κε ϑ

Κ^{κε} υ ρ ι ε με τα την τρι η με ρ ο ν σου α να στα

 σιν και την των αποστολων προσκυνησιν⁹ ο Πετροσε

 βο α σοι γυναικες α πετολμησαν καγω ω ω

 εδειλιασα⁹ ληστης εθεο λογησε καγω ηρ

 νη σα μην σε⁹ αρα καλεσεις με τουλοι που μα

 θη την²² η παλιν δειξεις με αλιε αβουθου⁹ αλ λα

 με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θεος και σω σο ον με⁹

Δόξα.

K^{κε}υρι εν μεσω σε προσηλωσαν οι παρα

 νο μοι των καταδικων⁹ και λογη την πλευραν σου ε

 ξε κεντησαν ω ελεη η η μον²² τα φην δεκα τε δε ε

 ξω ο λυ σας Α δου τας πυλας και α νε ε ε στης

 τρι η μερος⁹ εδρα μον γυναικες ι δει ειν σε²² και

 απηγειλαν αποστολο ολοις την εγεοσιν⁹ υπερ

 υ ψου με νε Σω τηρ ον υμνουσιν αγ γελοι ευ λογη

 με νε Κυ υρι ε δοξα α σοι⁹

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος δὲ Δι-Ϟ

Εξεστηως εβλεπεν εν Βλαχερωντων ναω ^ε Αν
 δρεας ο Οσιος σεεφασαν ημιν ^Δ την
 θειαν Εσθητασ ^ε ουσαν εκεισε Κορηιερωε
 τη ρομενην ^Δ πασιδεφανε ρασαν τηςσης Σκεπηστην
 χαριν ^ε διηςσκεπειςκαι σωζειση μας πασηςθλιψεως ^ε

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος ^λ Νη ρ

Την αγιανσ Σκεπηκαι θαυμαστην ^Δ ην
 ετυυπνεφεεληηνομικη ^Δ απλυσα
 εκαστοτε ^Δ περιβαλλεις το Εθνοςσ ^ε προσατε
 νιζον Κοορητησηαγαθοτητι ^ε καιτηνβοη
 θεια ανσ ^ε αειεκδεχομενον ^ε ην διδθεο
 τοκεεκαιεχθρωντην ^ε μα νιιαν ^ε αποοτρε
 πεπαντοτε ^Δ αφημωντων υμνωντωνσ ^ε των θαυμα
 των ^ε τοομεγεεθος ^ε πρεσβευσατωσωγιωωκαι
 θεω ^Δ τωνπταισματοςδεναιημιν ^ε ααφεεσιν ^ε
 τοιςεορταζισιποοθωτην ^ε παμφωτον ^ε Σκεε

πηην σδ ^νδλ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μέ τέλος

την πα αμφω τον Σπε πην σδ δ δ δ δ ^νδλ

Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠὺλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω τη ηρ

μου ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι ι ι ι

ας ^νδλ

Τ ο ις ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε στι θε

ι κω ε ε ρω τι πτε ρου με νοις ^νδλ ^νχ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^νδλ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

ων α μην ^νδλ

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα τες γαρ
ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ στως

Αντίφωνον Β

E ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε κει ει
σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε νη
σ και ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν
θε ος ζω η ε ρως φω σ νους συ χρη στο ο της συ βα σι λευ εις
εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Αντίφωνον Γ'

E πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ σβω
μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολ λης πλη σθει σευ χα ρα να

πε ε ε ε εμ πω

Επι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι ουρ

γειται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν τα αι σχρο ο ο ο ον

νουν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι α

εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται ως εν Πα τρι α μα τε

και Λο ο ο ο ο γω

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι συ

βασι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι συ

βασι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι συ
βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων

Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλείον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γνω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ Δ

Ι δὲ ἄρα ἀληθῆ θεῖ
ἀνῆγαγὰς αὐτὰς
τακροφίῃατηῆς οφίῃα
σῶσά αἰῶνα αἰῶνα
οἰοῖ

Ὁ α' χορός.

Εἰς πολλὰ ἔτη δεσποτα
χ

Ραντίεμεσωπακαθαρίσθησομαι
πλυνεῖς μεκαὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Ακούτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃ
ἡ ἀγαλλίασόνται ὅστε ἀτεταπείνωμένα

Αποσρέψον τὸ πρόσωπον σὲ ἀποτῶν ἀμαρτιῶν
μὲ καὶ πάσαστασά νομίας μὲ ἐξαλείψον

Καρδιανκαθάραν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς
καὶ πνευμαθεῖς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκατοῖς μὲ

Μη ἀπορηψῆς με ἀποτῶ πρόσωπός σου καὶ το

Πνευμα σο το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σο ^Δ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με ^θ

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σο ^Δ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρε ψα σι ^θ

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μη την δι

και ο συνη σο ^θ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το στο

μα μη α να γ γε λει την αι νε σιν σο ^θ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ ο

λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^θ

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^θ

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ ^Δ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησ α
να φο ραν και ο λο καυτω ματα ⁶

Το τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ
μο οσ χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ χ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{Ζ'}
Ταισ των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε ξα λει
ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην ^{Ζ'} Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ ^Δ

Ανα στας ο Ι η σουσ α πο του τα φσ κα θως προ
ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α α λει ψο ο οντα πλη η η θη των ε ε μω ω

ων ε ε γ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω ναστων αι ω

νων α α μη η η ν ταις της Θε ο το κς πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα α α λει

ψο ο οντα πλη η η θη των ε ε μω ω ω ν ε ε γ κλη

μα α α των

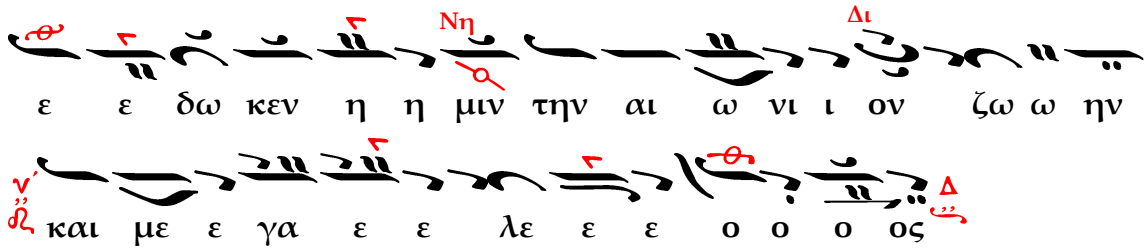
Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη

μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα α

α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει πεν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν
καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν.

Ὡιδῆ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντριβὼν πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυσθεῖς, Ζωοδότα ἀπτῶτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Εἶτα ψάλλονται οἱ παρόντες

δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σὺ εἶ Παρθένε Ἑλλάδος σκέπη. Γερασίμου.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν παράσχου μοι, ὡς τοῦ Θεοῦ Μήτηρ Ἄχραντε, καὶ λόγον μοι δώρησαι, ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς, τὰ θαυμάσια τῆς σῆς ἀγίας Σκέπης, δι' ἧς σκέπεις πάντοτε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψόθεν ἐφήπλωσας, τὴν ἀστραπόμορφον Σκέπην σου, νεφέλην ὡς πάμφωτον καὶ κατεκάλυψας, οὐ τῶν πόλεων, τὴν βασιλίδα μόνον, ἀλλ' ἅπαν τὸ ἔθνος σου τὸ χριστεπώνυμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐώρακε πάλαι σε, ἐν ἀπορρήτῳ θεάματι, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, περισκέπουσαν, Ἀγνή τῇ ἀναπτύξει, τῆς θείας Ἐσθῆτος σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴσχυν ἀπροσμάχητον, τὸ τοῦ σοῦ ἔθνος στρατόπεδον, λαβὸν ἐκ τῆς Σκέπης σου, κατετροπώσατο, ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ἦρε λαμπρὰν νίκη· διὸ μέλπει Δέσποινα, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν δεῦτερος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σκέπην ὑμνέω τῆς Θεοτόκου. Γερασίμου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη τοῦ κόσμου καὶ θερμὴ ἀντίληψις, Παρθενομήτορ Ἀγνή, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἀπορρήτως τέξασα, τῇ σῇ πλουσία χάριτι, τράνωσόν μου τὴν γλῶσσαν, ἀσματικῶς μεγαλύνοντος, τὴν πανυπερθαύμαστον Σκέπην σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κεκοσμημένη κροσσωτοῖς τοῦ Πνεύματος, ὡς βασιλὶς τοῦ παντός, καὶ ὑπὲρ ἡλίου, τὰς αὐγὰς ἀστράπτουσα, ὠράθης καὶ ἐφήπλωσας, νοερῶς τὴν σὴν Σκέπην, καὶ τὸν λαόν σου ἐσκέπασας, τὸν εἰς σὲ Παρθένε ἐλπίζοντα.

Δόξα.

Ἐτύπου πάλαι τὴν ἁγίαν Σκέπην σου, νεφέλη ἢ νομικὴ, ἢ τοῦ μαρτυρίου, τὴν σκηνὴν καλύπτουσα· καλύπτεις γὰρ ἐκάστοτε, καὶ δροσίσεις καὶ θάλπεις, τὴν Ἐκκλησίαν Πανάμωμε, τῇ ἐπισκιάσει τῆς Σκέπης σου.

Καὶ νῦν.

Πλήρης φωτὸς πλήρης ἐλέους Δέσποινα, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, μυστικῶς ἐπέστης, καὶ λαμπρῶς ὑπέδειξας, τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας σου, τὴν ἐξαίρετον χάριν, τῇ ἀναπτύξει τῆς Σκέπης σου· ὅθεν κατὰ χρέος ὑμνοῦμέν σε.

Ὡιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν

ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνη ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμεΐψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Κανὼν πρῶτος τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πηγὴ εὐφροσύνης οὐρανίου, ἡ Σκέπη σου ἡ φωτοειδής, ὑπάρχει Παναμώμητε, τοῖς θλίψεσι παλαίουσι, χάριν αἰεὶ καὶ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν βραβεύουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρχῆθεν ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς Ἔθνος Παρθένε ἐκλεκτόν, ἔθου ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, καὶ ξένα καὶ παράδοξα, πάλαι καὶ νῦν ἐνήργησας, ἡμᾶς κινδύνων ἐξαίρουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων Ἀνδρέου τοῦ Ὁσίου, ἀκούσας Παρθένε εὐλαβῶς, ὁ θεῖος Ἐπιφάνιος, εἶδε σε περισκέπουσαν, λαὸν τὸν χριστεπώνυμον, ὡς βασιλίδα οὐράνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θαυμάτων τῆς Σκέπης σου τῆς θείας, ὀρῶντες Παρθένε τὴν πληθύν, ἃ ἐνεργεῖς ἐκάστοτε, ἡμῶν εἰς περιποίησιν, χαριστηρίους αἶνους σοι, Ἑλλήνων παῖδες προσάγωμεν.

Κανὼν δεῦτερος τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Σκέπη σου ἢ παμφαῆς, φωτὸς ἀϋλοῦ βολίδας, ἀπαυγάζουσα ἀεὶ Θεοτόκε, διαλύει τῶν ἐχθρῶν, τὰ ζοφερὰ βουλευματα, τῶν δὲ πιστῶν εὐφραίνει, τὰς διανοίας τῇ δόξῃ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμον ἐπλήρωσας Ἀγνή, τεκοῦσα ἀνερμηνεύτως, τὸν λαλήσαντα Προφήταις ἐν τύποις, καὶ φωτὸς τοῦ νομικοῦ, πλήρωμα κόσμῳ δείξαντα, τὴν φωταυγῇ σου Σκέπην· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα.

Ὑπὸ τὴν Σκέπην σου Ἀγνή, προστρέχομεν μετὰ πόθου, ὡς νοσσία καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὅθεν σκέπασον ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, εἰρήνην δωρουμένη, ἡμῖν καὶ βίου ἀσφάλειαν.

Καὶ νῦν.

Μυρίων πρόξενος καλῶν, τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, ἀνεδείχθης τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, καὶ μυρίων ἀναγκῶν, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, λυτροῦσαι τῇ σῇ Σκέπῃ, τοὺς σὲ Παρθένε γεραίροντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντριψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρῶσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῶσαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μεσῶδιον κάθισμα τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκέπη πέφηνας, καὶ σωτηρία, καὶ ἀντίληψις, καὶ προστασία, τῶν

Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων Πανύμνητε· ὅθεν τὴν Σκέπην τὴν σὴν
μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν κηρύττομεν, Κόρη
Πάναγνε, ἡ σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἐπιθέσεως τοῦ
δράκοντος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ
πληρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὠφθης τῇ βασιλίδι.
Ἄλλ' ὡς σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον
ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· **Χαῖρε** Σκέπη
όλόφωτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν ἐφαπλοῦσα, τὴν ἀγίαν σου Σκέπην, Παρθένε Θεοτόκε
Μαρία, σκέπεις καὶ σώζεις τὸν σὸν λαόν, καθ' ὥραν σε Ἄγνη
ἐπιβοώμενον· νῦν δέ σου τὰ θαυμάσια, εὐγνωμόνως ὑμνεῖ
κραυγάζων·

Χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία·

χαῖρε Ἑλλάδος ἡ προστασία.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων παράδοξον θέαμα·

χαῖρε τῶν ἀνθρώπων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαῖρε Μήτηρ Ἀειπάρθενος τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ·

χαῖρε σκέπη καὶ ἀντίληψις τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ.

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης σκέπουσα τὸ σὸν Ἔθνος·

χαῖρε ὅτι παρέχεις νίκας τῷ στρατοπέδῳ.

Χαῖρε πηγὴ πλουσίας χρηστότητος·

χαῖρε λαμπὰς Θεοῦ ἀγαθότητος.

Χαῖρε δι' ἧς τοὺς ἐχθροὺς ἐκνικῶμεν·

χαῖρε πρὸς ἣν καθ' ἐκάστην βοῶμεν·

Χαῖρε Σκέπη όλόφωτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς Σκέπης
τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου
Μαρίας, τῆς πάντοτε καὶ κατ' ἐξαίρετον τρόπον σκεπούσης τὸ

εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος, ὡς πάλαι ἔσκεπε τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων.

Στίχ. Σκέπη σου Ἄγνη σκέπεις καὶ περιθάλπεις

Τοὺς πίστει ἀφορῶντεας πρὸς σὲ Παρθένε.

Μητρὸς Θεοῦ Σκέπη Ἑλλάδα θειόφρονα καλύπτει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Νιτᾶ, Σαρβίλου, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλης καὶ Εὐνίκης.

Στίχ. Σὺν ἑπτὰ τέκνοις ἢ δυὰς τῶν συζύγων

Τιμὴν τομὴν ἠγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Δειρὴν ὀγδοάτη γε Τερέντιος εἰκάδι κάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ καὶ Ἐπισκόπου γενομένου.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,

ἽΟ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῆς οἶδε πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἕξ.

Στίχ. Τέμνουσι Τερέντιον, ὃς βλύσας γάλα,

Ἔδειξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.

Ἄνδρας συνάθλους ἕξ ὁμοῦ καὶ τρεῖς δέκα,

Ὅμοῦ συναθλήσαντας ἔγνω ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ, Ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμωσατέα.

Στίχ. Εἰρηνικῶς θνήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,

Φιρμιλιανὸς καὶ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου βασιλέως· καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἑλένης τῆς αὐτοῦ μητρὸς.

Στίχ. Τὴν βασιλείαν οὐρανῶν, Φεβρωνία,

Τῆς πατρικῆς σου προκρίνεις ὡς ἀγχίνους.

Μίξας ἐλαίῳ, Κυριακὲ παμμάκαρ,

Σὸν αἶμα σεπτόν, μίγμα καινὸν εἰργάσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ μητῆρ τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ Ἄννα, λαμπάσι φλεχθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἔτελειώθη.

Στίχ. Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἄννα λαμπάσιν,

Ἀειφανῆς ὑπῆρξε λαμπὰς Κυρίου.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀθανάσιε, τίς σε οὐ μὴ δοξάσει

ἽΟν Τριάς αὐτὴν πανταχοῦ ἐδόξασεν;

Μνήμη τῶν ἁγίων τεσσάρων Νεομαρτύρων Ἀγγελῆ, Μανουήλ, Γεωργίου καὶ Νικολάου, τῶν ἐκ τῆς Λάμπης καὶ ἐν Ῥεθύμνῃ τῆς Κρήτης μαρτυρησάντων.

Στίχ. Δις δύο οὐράνιοι ὀπλίται,
Ἐχθρὸν καταβαλόντες, εἰς οὐρανοὺς ἀνήλθον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, ἀνεψιοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Θείου ἰσάξιος ἀσκητῆς ὑπῆρξεν,
Στέφανος καὶ εἴληφε τὰ ἴσα στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων τριακοσίων πενήκοντα τριῶν Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν χάσματι ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Θεὸν τὸν Λόγον πιστεύοντες Πατέρες,
Δι' Αὐτὸν ἐν χάσματι συντελετωσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Διομήδους τοῦ ἐκ Κύπρου.

Στίχ. Οὐ τοῦ Διὸς ὦν, ἀλλὰ Χριστοῦ Κυρίου,
Ὁ Διομήδης ἀσκήσει ἡγίασθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Νεοφύτου, Ἐπισκόπου Οὐρμπνίσι τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Ἀγγέλων πληθὺν ἰδὼν Ὁμὰρ τὸ πρῶην,
Νεόφυτος ἐγένετο λουτρῶ θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Ῥοστισλάβ, πρίγκηπος τῆς Μοραβίας.

Στίχ. Χριστῷ πιστεύσας ὁ Ῥοστισλάβ ὁ πρίγκηψ,
Αὐτῷ συνῆψε λαὸν τῆς Μοραβίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἰπεκίου τῆς Σερβίας.

Στίχ. Διάδοχος γενόμενος θείου Σάββα,
Ἀρσένιος εἴληφεν αὐτοῦ τὴν χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰώβ τοῦ ἐν τῇ Λαύρᾳ Ποτσάεφ, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἰώβ τοῦ Ποτσάεφ, θαυματουργὸς ὁ μέγας,
Βιοὺς αὐλῶς, ἄφθαρτον ἔχει σκῆνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Νέστορος τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἄλλος ὁ Νέστωρ οὗτος Λαύρας Σπηλαίων,
Τὸν νοητὸν νικήσας ἐχθρὸν Λυαῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τοῦ Πιριμίν.

Στίχ. Τὸν λύχνον ἀείφωτον τῆς παρθενίας,

Παρασκευή τηρουσα, Χριστῶ συνήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου, Μητροπολίτου Ροστώφ.

Στίχ. Φίλος ὑπάρχων, Δημήτριε, Ἁγίων,
Καὶ ἅγιοπρεπῶς ἐτέλεσας βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφίλου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. ὦ! μακαρία Θεοφίλου σαλότης!
Δι' ἧς ἐκτήσατο τὴν γνῶσιν Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A ^{Bou} νοι ξω το στο μα $\mu\delta$ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ ματος $\gamma\chi$ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
τρι $\gamma\chi$ και ο φθη σο μαι $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων π και
α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα $\gamma\chi$

ὠδὴ γ'

T ^{Bou} ους σου ους υ μνο λο γως Θε ο το ο κε $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$
η ζω σα και αφ θονος πη γη $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ θι ασον συ γκρο τη σαν
τας $\gamma\chi$ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον π και εν τη θει α
δο ξη σ $\frac{\Delta}{\delta\lambda}$ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον $\gamma\chi$

ὠδὴ δ'

T^{Bou} ην α νε ξι χνι αςον θει αν β8 λην^{7x} της εκ
 της Παρ^{Πα} θε ε ν8 8 σαρ κω σε ως^{7x} σα τ8 υ ψι στ8⁹
 ο ο προ φητης Αβ βα κ8μ^{7x} κα τα νο ων ε κραυγα^α
 ζε⁸ δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε^{7x}

ὠδὴ ε'

E^{Bou} ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α δο
 ξη σα^Δ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε^{7x}
 εσ χες εν μη η τρα^Δ των ε πι πα αν των Θε ον^Δ
 και τε ε το κας αχ ρο νον Υι ον^Δ πα σι τοι οις υ
 μν8 σι σε^{7x} σω τη ρι ι αν βρα βευ 8 σα^{7x}

ὠδὴ ς'

T^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον⁹ τε λ8ν τες ε ορ την
 οι θε ο φρο νες⁹ της Θε ο ο μη το ρος⁹ δευ τε τας χει
 ρας κρο τη σω μεν^Δ τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
 ον δο ξα ζοντες^{7x}

ὠδὴ ζ'

O^{Bou} υκ ε λα α τρε υσαν⁹ τη κτι σει οι οι θε ο φρο

νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει
 λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον Υ
 Πα περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
 ος ευ λογη το ος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
 με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε νος την οι
 κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα α λ λς σ αν
 τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παν τας τς αι ω να α α ας

Ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν ψάλλεται ἢ θ' ὠδή τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς [μετὰ τῶν μεγαλυναρίων], ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ τῇ φυλλάδι

Ἦχος Βου

Αα γγε λοι την Σκε πην της Θε ο το κς εν υ
 μνοις με ε γα λυ νς ο τι πι ζων τας χο ρει ει ας α
 παν τα χς σ πε ρι σκε πει

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευμα τι λαμπα α
δσ χσ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων
νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα την ι ε ραν πα νη
γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος και βο α α α
α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α
γνη α ει Παρ θε νε (δίζ)

A α γγε λοι την Σκε πην της Θε ο το κσ ο
ρων τες κα α τε πλητ τον το πως πε ρι σκε πει και σω ω ζει
τες επ αυ τη η πε ποι θο τας

I α μα η μιν η δροσος Παν α χραντε η α α πο
στα ζσα εκ της θειας Σκε πηης σ ως εκ νε φε ε
λης α υ λσ γι νε ται και παν ει αρ ρω στη μα τα
ψυ χης και σω ω μα α τος των βο ω ω ω ν των
χαι ρις Α α ει παρ θε νε ευ φρο συ νη η μων και
πα ρα κλη σις

A α γγε λοι και αν θρω ποι την σε πτην σσ Σκε

πην τι μω ω μεν Δεσ ποινα παντας γαρ σκεπεις εν τα αυτη

τως σε πι στω ως α νυ μνεν τας

M νι αν ι ε ραν εις δοξαν και αι νεσιν των θα αυ

μα σι ων σα α γει Πα να μω μη η τε α γαλ λο

με νη η Ελ λα ασ ση με ρον και πι ρει κα τα φευ

γσ σα υ πο την Σκε ε πηην σα εκ βο α α α

α σοι σκε πε με ε και φυ λαττε α χρι βι ς τε ρ

μα των Πα νυ μνη τε

A α γγε λοι και αν θρω ποι της Πα να γνσ την

Σκε πην με ε γα λυ νο μεν σκε πει γαρ αυ τη και σω ω ζει

παντας τας τα αυτην τι μων τας

O λη τη ψυ χη συν ηλ θο μεν Α χραν τε τη θει ει

α Σκε πη σα αι νον χα ρι στη ρι ι ον ευ γνω μο

συ υ νη θε ρ μη προ σα γον τες ο τι η μας ε ξε

λε ξας εις πε ρι ποι οι η η σιν και εν πα α α

α σι πε ρι ε ε πεις Δεσ ποι να και δι ε πεις και

σωζεις εκ θλι ψεων

A α χρα ντε Παρ θε νε θε ο κυ η τορ την ποι
μνην σ' ο πε ρι σωζε σκε π' σα ταυτην ση Σκε ε πη και
προ νο ο ο σα εν πα σιν

Υ περθεν Α γνη και κυ κλω τ' Εθ ν' ος σ' την θει ει
αν Σκε πην σ' οι α πε ρι τει χι ι σμα ε χε Παρ
θε ε νε π' λ' τω χρη στο τη τος ε μοι δε τω τ' ος υ
μ' ος σοι η δη υ φα α να αν τι δι δ' Κο ο ο ο
ρη φω τι σμον και ελ λαμψιν και πται σμα των την α
φε σιν δε ομαι

Κανών δεύτερος.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ. Ἦχος Γα ρ

M ε γα α λυ νον ψυ χη μ' της Α γνης Παρ θε ε
ν' την πα να γι ι αν Σκε πην

M η τρω α καμ πτο με νη Κο ρη στο ρη προς λα
ον τον θεο μωσ σοι ελ πι ζον τα ως συμ πα θης ξε νω τρω πω
η πλω σας νο ε ρως τ' τω την θει αν Σκε πην σ' οι α περ

νε φε λη φω το ει δη δι ο της σης ευ νοι ας κη

ρυτ τον τες τον πλυστον σε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν

Με γα α λυ νον ψυ χη μη της μο νης Θε ο το

ο κς την φω το φο ο ρον Σκε πην

Οπα λαι εν νε φε λη στυ λο ει δει ο δη

γη σας λα ον τον α γνω μο να ο σος Υι ος Α χραν τε νε

φε λην σε λο γι κην και εμ ψυ χον α νε δει ξε σκε πς α

και σω ζς σα θαν μα στως προς γην της α φθα ρ σι ας θε ρ

μη ε πι στα σι α λα ον Α γνη τον πε ρι ς σι ον

Δόξα.

Με γα α λυ νον ψυ χη μη την εν τρι σι προ σω

ω ποις α να ρ χον Θε ε αρ χι αν

Υψω σα σα τας χει ρας σς προς Θε ον τον εκ

σς προ ελ θον τα ι κε τευ σας υ πε ρ η μων εν θεν ε φα

πλω σα σα νο ε ρως την φω το φο ρον Σκε πην σς α παν

τας ε σκε πα σας τς πι στς δι ο την τς τς μνειαν τε

λν τες ε τη σι ως σε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν

Καὶ νῦν.

Μ^{Γα} ε γα α λυ νον ψυ χη μ^δ της Παν α χρα ντ^ε Κο

ο ρη^ς τα ξε να με ε γα λει α^δ

Υ^{Γα} μν^ν τες σ^θ της Σκε πης τας πολ λα πλα^ς δω ρε

ας και την χα ριν την α φθο νον Μη τερ Α γνη ων κα τα τρου

φω μεν δι η νε κως^δ α πο ψυ χης βο ω μεν σοι ω σ περ

πα λαι ε σκε πες σον λα ον ου τω ω και νυν χει ρι σ^ς σκε πε

ε η μας και σω ζε α χρι τερ μα των βι ^δ Α χρα ντε^δ

ᾠδὴ θ'

Α^{Βου} πας γη γε νης^δ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α

δ^δ χ^ς με νος^δ πα νη γυ ρι ζε τω ω δε^ς α υ λων

νο ο ων φυ σις γε ραι ρ^ς σα^δ τα ι ε ρα θαν μα

σι α^ς της Θε ο μη η το ο ρος^ς και βο α α α

α τω^ς χαι ροις πα αμ μα κα ρι ζε^δ Θε ο το κε α

γνη α ει παρ θε νε ε ε ε^δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίσ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ υ
ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ σκυ νει
τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τω ^Δ

ό β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ^ε

Αναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρις τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὄν ἡγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ θεία Σκέπη σου Κόρη, ἐπισκιάζει τοὺς πιστοὺς· καὶ τὸ ἡμέτερον Γένος, σκέπει, διέπει καὶ φρουρεῖ, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ἀπήμαντον Θεοτόκε.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τῇ κραταιᾷ σου Σκέπη, καὶ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τὸ τῶν Ἑλλήνων Γένος, φύλαττε Κόρη ἀβλαβές· Σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ^π ἁ Πα ρ

Π ^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα α

τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε

το ον Κυ ρι ι ι ον ^{κε} εκ τω ω ων ου ου ρα α

α νων ^ε αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

Πα
ι στοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

Α
ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες οι

Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις

Πα
α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

Χ
Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δοξα αυτη ε

Χ
σται πασιτοις οσι ι οισ α α αυ τσ

Κ
υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φουυ ποτων πα

ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ τουου μνη η η

η μα α α α τος καθως ε τε χθης εκ της Θε ο ο

το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως ε σα αρ κω ω ω θης

οι α σω ω μα τοι οι σουου Α α α αγ γε ε ε

ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α νε στης οι φυ λασσοντες σε

στρα τι ι ω ω ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται

τοις ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι πε φα νε ρω ται

δε τα θαν μα τα τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μυ υ

στη η η ρι ι ι ον ο α νυμνου σιν α πο δος η

μιν αγαλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε

ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τσ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συν τρι

ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος α

νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα α α

α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον τη ης α α

λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου τα φη η η ης

σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι λαι αι αι α ο εν

σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου με ε ε ε νος με

γασου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τη ρ ε λε η η σον

η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κα

τα το πλη θος της με γα λω συ υ νης α α αυ

τσ

Κ^{Πα}υριι εαι γυ ναι κες ε δραμον ε πι ι το ο

μνη η η μα του ι δειν σε τον Χριστον τον δι η μα

α ας πα θο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ ρον Αγ

γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η με ε ε ε

νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε ε ε εν τα

και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων α α

νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ει πα τε τοις

Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο σω ω ζων τα ας

ψυ χα α ας η η μων

Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεϊτε αὐτὸν ἐν ψαλ τῇ

ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

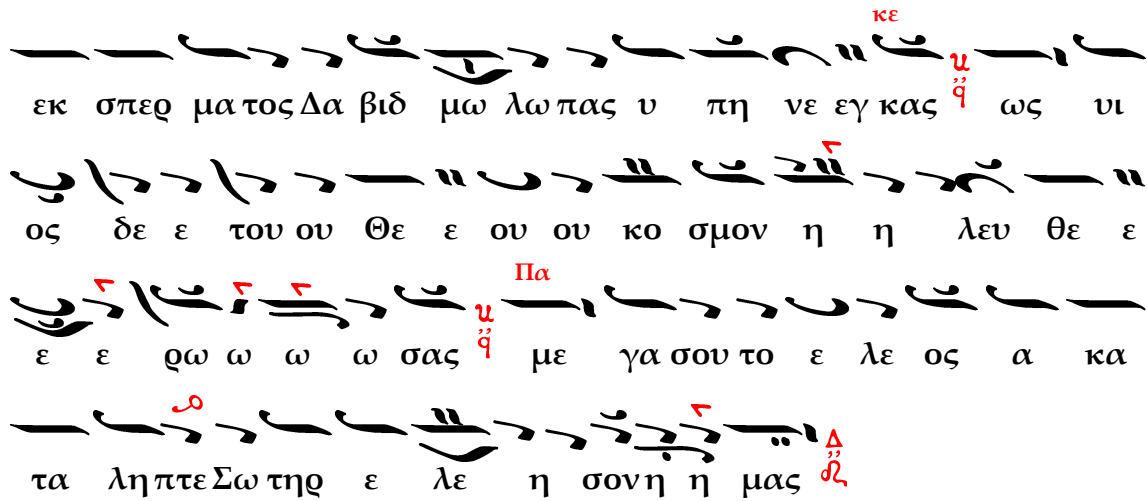
Κ^{Πα}υριι ε ωσπερ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου του

ου τα α α α α φου ου τω σει σηλ θες και των θυ ρων κε

κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας σου

κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α θη α περ κα τε

δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ μη η η η σας ως

Στιχηρά προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὴν Λειπάρθενον Κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, τὴν τῶν πολεμουμένων, συμμαχίαν καὶ σκέπην, ἡμῶν δὲ ἐξαιρέτως καταφυγὴν, καὶ ἐτοιμὴν βοήθειαν, ἀνευφημήσωμεν σύμπασα ἡ Ἑλλάς, μεγαλύνοντες τὴν Σκέπην αὐτῆς.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

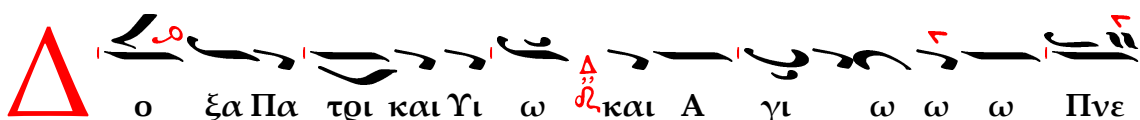
Τὴν παναγίαν σου Σκέπην καὶ ἀστραπόμορφον, ἦν ὡς φωτὸς νεφέλην, ἐφαπλοῖς καθ' ἐκάστην, καὶ σκέπεις καὶ καλύπτεις πάντα ἡμᾶς, ἀριδῆλως ὡς ἔγνωμεν, ἐν εὐκαιρίαις Παρθένε καὶ συμφοραῖς, μακαρίζομεν γηθόμενοι.

Στίχ. ζ΄. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Ἡ βασιλεύουσα πόλις, Παρθένε πρότερον, ἐρρύετο κινδύνων, καὶ δεινῶν πολεμίων, τῇ Σκέπῃ σου τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ἡ Ἑλλάς δὲ νῦν ἅπασα, τῇ ταύτης χάριτι ῥύεται χαλεπῶν, συμφορῶν καὶ περιστάσεων.

Στίχ. η΄. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ Ὡς θαυμαστὴ σου Παρθένε περὶ τὸ Γένος σου, πάλαι καὶ νῦν τυγχάνει, τῆς εὐνοίας ἢ χάρις· διὸ ὑπὸ τὴν Σκέπην σου τὴν σεπτὴν, καθ' ἐκάστην προστρέχοντες, λύσιν εὐρίσκομεν πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ καλῶν παντοίων μέθεξι.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου. Ἦχος Πάφ

ευ μα α α τι

Αι αι δω ρε ε αι τη ης Σκεπηης σθ ως α κτι νες
 παν τα χσ α α πλσ ς ς μεε ε ε ναι πολ λα χως ευ
 ερ γε τσ σιν η η μα α ασ Θε ε ο το ο ο κε νο
 ο σω ω ω ν γα αρ την α χλυ δι ω ω ω
 κς ς ς ς σι πο λε μι ω ν τας φα λα γ γα ας εκ
 τρε ε ε ε πς ς ς ς σιν α δο κη των συμ
 φο ο ρω ω ν δι ι α α λυ υ υ ου σι ι τον ζο
 ο ο φον και ει ρη νη ην στα θη η ρα αν η μι ιν πα
 ρε ε χς ς ς σιν αλλ ω Κε χα ρι τω με ε νη Πα ρ
 θε ε ε ε νε τς χα ρι στη ρι ςς η μων υ
 υ μν ς ς δε ε ξαι και ι σθη η μων συ υ υ μα α
 α χος και αι προ στα α α της με χρι τε ρ μα α α
 των αι ω νο ος δε ο ο με θα

Καὶ νῦν...

ᾠχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ πα ρ χεις Θε ο το

κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σσ σαρκω
 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ςαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο
 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι ςος ο Θε ος η μων ο
 ου τως ευ δο κη ςας δο ο ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος π̣ᾠ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι ι α
 μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε δο
 ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α την με γα
 α λην Σου δο ο αν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τε ρ πα

ντο κρα α του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου Χρι
στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο
σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
ας του κο ο σμ

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα Σα

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο
ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
ποι ει ν το θελη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου ο
ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι
Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα νατος ε λε η σονη μας ^{u q̇} (τρὶς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι ^{u q̇}

Κ αι νυ υν και α ει ^{v' 22} και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{u q̇}

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μας ^{u q̇}

Ἄισματικόν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v' 22} Α α α α γι

ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q̇} Α γι ος Α α α θα να α

τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα α α ας ^{u q̇}

Α να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῶ α α δου ^{v' 22} ε λυ σασ το κα τα κρι μα

τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε ^{u q̇} πα αν τας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ

θῶ ρυ σα μενος ^{u q̇} εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο

στο λοις σου ^{v' 22} ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη ρυγ

μα' ^{u q̇} και δι αυ των την ει ρη νην πα ρεσ χεσ τη οι κου με

ε νη μο ο νε ε πο λυ ^χ ε λε ε ε ε ε ε ^{u q̇}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρῶσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ΄ 10)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σώτερος σω

σονη μας

Στίχ. β΄. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ΄ 14)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σώτερος σω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου. (μδ΄ 13)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σώτερος σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ἐκ τοῦ Ἠσαΐου.

Στίχ. α΄. Τῆς αἰνέσεώς σου, Κύριε, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ. (Ἠσ. στ΄ 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ς ι α

Στίχ. β΄. Ἡμέρα Κυρίου Σαβαώθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ περήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον. (Ἠσ. β΄ 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ς ι α

Στίχ. γ΄. Κύριος Σαβαώθ, συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὑβρεὶ συντριβήσονται. (Ἠσ. ι΄ 33)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τῆς αι ω νας τω ν αι ω νων
 α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῆ Θε ου α θα
 να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα
 ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Αντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 13)

Της Σκε πης σε Παρ θε νε α νυ μν8 μεν τας χα ρι τας
 ην ως φω το φο ρον νε φε ε λην υ φα πλοι οις υ περ εν νοι αν
 και σκε πεις τον λα ον σε νο ε ρως εκ πα σης των εχ
 θρων ε πι β8 λης σε γαρ σκε ε πην και προ στα α τιν και
 βο η θον κε κτη με θα βο ων τες σοι δο ο ξα
 τοις με γα λει οις σε Α γνη δο ο ξα τη θει α Σκε πης
 δο ξα τη προς η μας σε προ μη θει α Α α χρα αν τε

Στίχ. β'. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (μδ' 18β)

Tης Σκε πηςσ Παρ θε νε α νυ μνδ μεντας χα ρι τας
 ηνωσ φω το φο ροννε φε ε ληνυ φα πλοι οισ υ περ εν νοι αν
 και σκε πεις τον λα ον σδ νο ε ρως εκ πα σης των εχ
 θρων ε πι βδλης σε γαρ σκε ε πην και προ στα α τιν και
 βο η θον κε κτη με θα βο ων τες σοι δο ο ξα
 τοις με γα λει οισσ Α γνη δο ο ξα τη θει α Σκε πηςσ
 δο ξα τη προς η μας σδ προ μη θει α Α αχρα αν τε

Στίχ. γ'. Σμύρνα και στακτή και κασσία από των ιματίων σου.
 (μδ' 9)

Tης Σκε πηςσ Παρ θε νε α νυ μνδ μεντας χα ρι τας
 ηνωσ φω το φο ροννε φε ε ληνυ φα πλοι οισ υ περ εν νοι αν
 και σκε πεις τον λα ον σδ νο ε ρως εκ πα σης των εχ
 θρων ε πι βδλης σε γαρ σκε ε πην και προ στα α τιν και
 βο η θον κε κτη με θα βο ων τες σοι δο ο ξα
 τοις με γα λει οισσ Α γνη δο ο ξα τη θει α Σκε πηςσ
 δο ξα τη προς η μας σδ προ μη θει α Α αχρα αν τε ε ε

ε

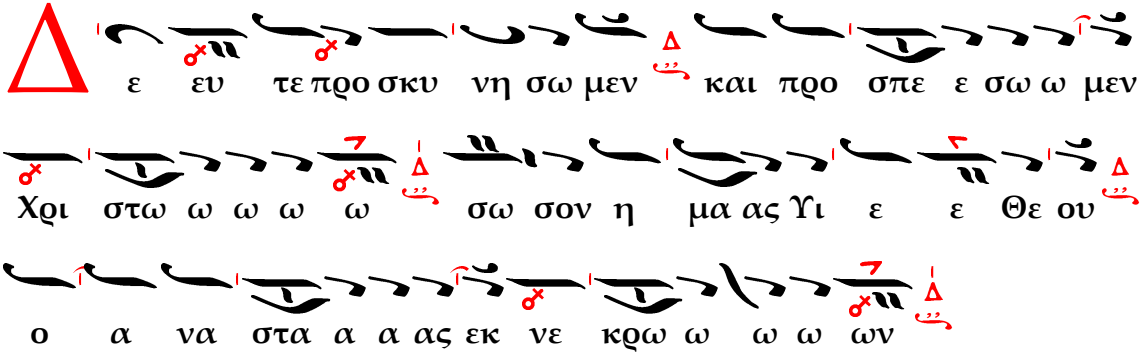
* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

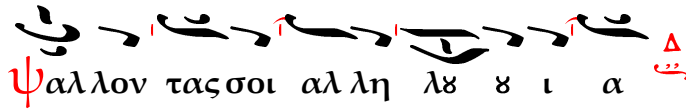
Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
 Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε Θε ου
 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

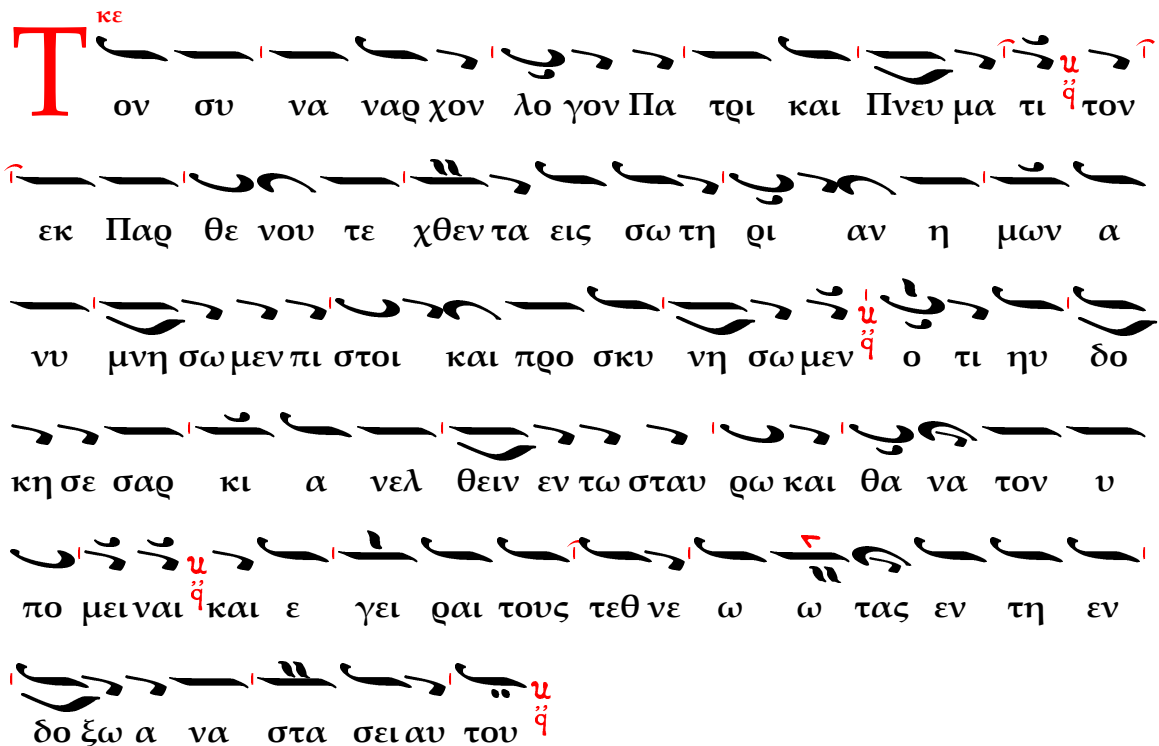
ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἔὰν τελεῖται συλλεΐτουρον)

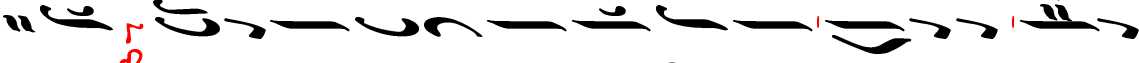

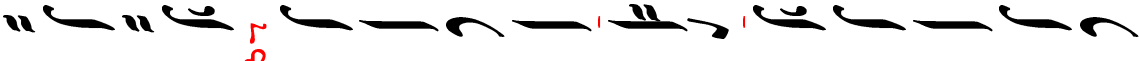

Ἦχος Πά-Κε ς

 Τον σου να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων α
 νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι ην δο
 κη σε σαρ κι α νε λ θειν εν τω σταυ ρω και θα να τον υ
 πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε ω ω τας εν τη εν
 δο ξω α να στα σει αυ του

Τῆς ἑορτῆς.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Ἦχος Πα-Γα ρ

 ε ο το κε Α ει παρ θε νε την α γι α αν σ ε ς

 Σκε ε πην ^ρ δι ης πε ρι σκε ε πεις τς εις σε ελ πι ι

 ζον τας ^ρ κρα ται αν τω Εθ νεισθ κατα φυ γην ε δω ω ρη

 η σω ^ρ ο τι ως πα λαι και νυν θαν μα στως ημας ε ε

 σω σας ^ρ ως νο η τη νε φε λητον σον λα ον πε ρι βα

 α λϝ ϝ σα ^ρ δι ο δυ σω πϝ μεν σε ει ρη νην τη

 πο λι τει α σθ δω ω ρησαι ^ρ και ταις ψυ χαις η μων το

 με γα α ε λε ε ος ^ρ

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ^ρ Γα ρ

A γι οι A ναργυ ροι και αι θαυ μα του ρ γοι ^ρ

 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων ^ρ δω ρε

 αν ε λα βε τε ^ρ δω ρε α αν δο ο τε η μιν ^ρ

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος ^ρ Νη

Ω ^{Νη} σπερ νε φε ε λη α α γλα ως ε πι σκι

 α ^{Πα} ζϝ ϝ σα ^{Νη} της Εκ κλη σι ι ας τα α πλη ρω μα

 τα ^{Πα} να χραν τε ^{Νη} εν τη πο λει πα λαι ω φθη ης

τη βασιλιδι ^ν αλλως ^{Πα} σκε ^{Νη} επη ^δ τς ^δ λα
 ς ^δ σκ ^δ και ^δ υ ^δ περ ^δ μα ^δ α ^δ χος ^δ πε ^δ ρι ^δ σκε ^δ πα ^δ σον ^δ η
 μας ^δ εκ ^δ πα ^δ α ^δ σης ^δ θλι ^δ ψε ^δ ως ^δ τς ^δ κρα ^δ υ ^δ γα ^δ ζο ^δ ον ^δ τας ^δ χαι ^δ ρε
 Σκε ^δ ε ^δ πη ^δ ο ^δ λο ^δ ο ^δ φω ^δ ω ^δ τε ^δ ε ^δ ε ^δ ε ^δ ε ^δ ε ^δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον Κυριακου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πάφ

Α μη η η ην ^δ Α ^δ γι ^δ ι ^δ ος ^δ ο ^δ Θε ^δ ε ^δ ος ^δ Α ^δ α
 γι ^δ ος ^δ Ι ^δ σχυ ^δ υ ^δ υ ^δ ρος ^δ Α ^δ γι ^δ ι ^δ ο ^δ ος ^δ α ^δ α ^δ θα ^δ α ^δ να
 α ^δ το ^δ ο ^δ ος ^δ Ε ^δ λε ^δ ε ^δ ε ^δ η ^δ η ^δ η ^δ σον ^δ η ^δ η ^δ η ^δ μας

Τὸ τρίτον.

Α α ^δ γι ^δ ος ^δ ο ^δ ο ^δ Θε ^δ ε ^δ ε ^δ ος ^δ Α ^δ α
 α ^δ γι ^δ ος ^δ Ι ^δ σχυ ^δ υ ^δ υ ^δ ρος ^δ Α ^δ γι ^δ ι ^δ ο ^δ ος ^δ α ^δ α ^δ θα
 α ^δ να ^δ α ^δ το ^δ ο ^δ ος ^δ Ε ^δ λε ^δ ε ^δ ε ^δ η ^δ η ^δ η ^δ σον ^δ η ^δ η ^δ η
 μας

Δ ο ^δ ξα ^δ Πα ^δ τρι ^δ ι ^δ ι ^δ ι ^δ και ^δ αι ^δ Υι ^δ υ ^δ υ ^δ ω ^δ και ^δ Α
 γι ^δ ι ^δ ι ^δ ω ^δ ω ^δ ω ^δ Πνε ^δ ευ ^δ μα ^δ α ^δ α ^δ τι

Κ αι ^δ νυ ^δ υ ^δ υ ^δ υν ^δ και ^δ αι ^δ α ^δ α ^δ ει ^δ και ^δ ει ^δ εις ^δ τς

αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην 22

A γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας 9

Δύναμις.

υ ε ε Δυ υ υ υ υ υ νά α α α μιν 9

A Πα α α α α α α α α γι ι ι ι 9 Πα

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε α α α α α 22 9

α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε ο ο Νη

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος 9 Πα

Κράτημα

T ο ο ο το ο ο ο ο ο το ο ο ο ο ο 9

το ο ο ο το ο ι το ο ο τε ε ε ε ε τε 9

ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε εμ 9

τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε ε 9

το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο τε ε 9

ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε εμ 9

Ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ο

ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α α α γι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α α

α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ ρο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

Τ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Ι

ι ι

ος
9

A α α α ρα α α α α α α α γι
ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος α
θα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α

Κράτημα

A λιε ε ε ε ρα α λιε ε ρα α λιε ε ρα α
λιε ε ε λιε ρα α ε λιε ρα α ρα α λιε ε ε τε
ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε τε ε ε τε
ρι ρε ε ρι ρι ι ρι ρε ε ε ε ρι ρι ι ρι ρε
ε ε ε ρι ρε ρι ρε ε ε ε ε μ τε ρε ε
ρι ι ρε ε ε ρου τε μ τε ρε ε ρι ι ρε ε
ου ου ου τε τε ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε
ε ρι ρε ε ρε ε ρι ρι ι ρι ρε ε μ
Λε ε ε ε ε ε γε ε ε
A θα α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α να το ο ο ο ος
Ε λε ε ε ε ηε ε ε ε ε ε ε ε
 η η η η η η η η Ε λε ε ε η η σο ον
 η η μα α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α χα α α ας
 Λε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ
 υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Θεοτόκου (ζήτηι αὐτὸ τῆ ΚΑ΄ Νοεμβρίου).

Προκείμενον τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄. Ωιδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α΄).

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦχος ἰβ΄ Γα ϕ

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μ ο τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνε ευ μα μ ε πι τω Θε ω
 ω τω σω τη η ρι ι μ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

δὲ λησάτω ἰδοὺ γὰρ ἀποτὸν νῦν μακάριον

οὐ σίμει πασαι γενεαί

Μεγαλυνεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸν Κύριον καὶ

ἡ γαλιλαία τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἐπιτῶ Θεῷ

ὡτὼ σωτηρίῃς ἡμῶν

Ὅτι ἐποίησέ μοι γαλιλαία ὁδοὺς

καὶ ἀγίων τὸ νόμα αὐτῶν καὶ τὸ ἐλε

ος αὐτῶν γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φόβοις ἡμῶν

αὐτῶν

Μεγαλυνεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸν Κύριον καὶ

ἡ γαλιλαία τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἐπιτῶ Θεῷ

ὡτὼ σωτηρίῃς ἡμῶν

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἑβρ. θ' 1-7)

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τότε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ

αί πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Χ Eν τει νε και κα τευ ο δϝ και βα σι ι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και δι
 και ο συυ υ υ νης

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Χ H γα πη σας δι και ο συ νην και ε μι ση
 σας α νο μι ι αν δι α τϝ το ε χρι σε σε ο
 Θε ος ο Θε ος ε λαιον α γαλ λι α σεως πα

ρα τϑ ϑς με το ο ο ο χϑ ϑ ϑ ϑς σϑ

Α λλη λϑ ϑ ï ï α Α α α α α λλη λϑ ϑ

ϑ ϑ ï ï ï ï α Α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

ï ï Α λλη λϑ ϑ ï ï α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

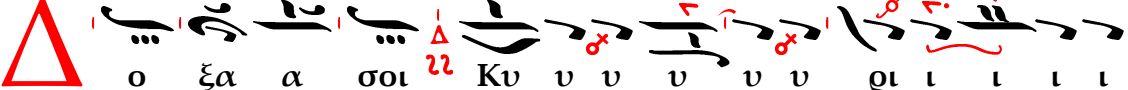
Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (η' 41-56).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἦψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνωνα δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἴδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεταιί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι Τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. Ἐκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω

πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχορῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

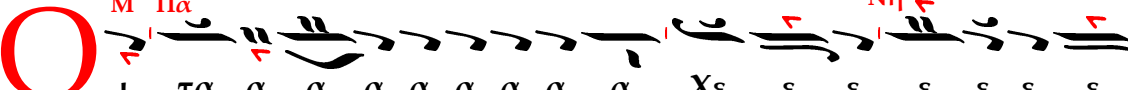
Ἦχος ἰϛ' Δι' σ

 ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 ε ε ε ε ε ^δ δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
 οι ^Δ ^ϛ

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος πλ. α'

Ἦχος π' Πα φ

 ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου ου
 βι ι ι ι ι ι ι ι μ ^ϛ μ υ υ υ υ χυ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι
 η ι ι ι ι ι ι ι ι μ στι ι κω ω ω ω
 ω ω ως ^ϛ ει κο νι ι ι ι ι ι ει ει κο ο νι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει
 κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες ^ϛ και τη

ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ^Δ Τρι α α α α α α α

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι το ο ο ο ο ο

το ον τρι σα α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι τον τρι ι ι σα α α α γι ι ο

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον

προ σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α

α α σα α αν τη η η η η η η η η η η ην βι

ι ο ο πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

κη η η η η η η η ην α α α πο θω ω ω

ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α

α α α α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε

ε ε ρι ι μνα α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α α α α α ^{Πα}των ο ο ο ο λω

 ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
Τ
 α ις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι
Δι
 α ις α ο ρα α α α τω ως δο ρυ φο ρου ου

 ου με νο ο ον τα α α ξε ε σι ι ιν Α α

 α λ λη λου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι

 α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^Π Πα ρ

Κ
 υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον
Κ
 υ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κ
 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κ
 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π
 α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε
Π
 α ρα σχϝ Κυ υ υ ρι ε
Π
 α ρα α σχϝ Κυ υ υ υ ρι ι ε
Π
 α ρα α α σχϝ Κυ ρι ε

Πα
Π α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Πα
Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Πα
Σ οι οι Κυ υ ρι ε

Πα
Σ οι Κυ ρι ι ε

Πα
Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σϑ

Πα
Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχυςμϑ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

Πα
α μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και ρυ υ υ υ υ

υ υ στης μϑ

Πα
Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ μα

κε
Τρι α δα ο μο ϑ ϑ ϑ σι ι ον και α

χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν

οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νησ θυ σι ι αν αι νε σε

ω^ς

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ^ς

Ε^{κε} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον^{Δι}

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι και

ο^ν

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ^ς πλη ρης ο ου ρα α νος^{Δι} και η

γη της δο ξης σου^ς ω σαν να εν τοι ος υ ψι σι ος

^{κε} ^{Πα}
 ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε νος εν
 ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν να α α ο
 εν τοις υ ψι λι λι λι λι λι λι ς οις

^{Πα} **A** α α μην ^{Πα} **A** α α μη ην

^{Πα} **Σ** ε ε υ μ ν ς ς ς ς ς ς με ν σε
 Ευ λο γη ς με ν σοι ευ χα ρι στου με ν Κυ υ υ
 ρι ι ε και δε ε ο ο ο με θα α α α α
^{Πα} σου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο σ η μων

Ἄξιον ἐστί, κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων, παρ' ἐμοῦ
 Ἰωάννου τοῦ πίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάφ

^{Πα} **A** ξι ο ν ε στι ι ν ω σ α α λ η η θ ω ω ω σ
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο κον τη η ν α ει μα α κα α α ρι ι
 στο ο ν και πα α να μ ω ω ω μη τον και Μη τε

ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων τη ην τι
 μι ω ω τε ε ε ραντων Χε ε ρου βι ι ιμ
 και αι ε ε εν δοξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι
 ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι ιμ τη ην α δι α α
 φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον Λο ο γο ον τε ε κου ου
 ου σαν την ο ο ο ον τως Θε ο το ο ο
 κον σε ε ε ε με γα λυ υ νο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

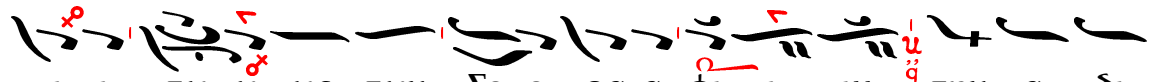
Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ᾠ Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ιν Σε ε ε την Θε ε ο ο το ο
 ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι στο ον και
 πα α να μω μη η η τον και Μη η τε ε ε
 ρα α α τϛ ϛ Θε ε ου η η μω ω ων την τι μι
 ω τε ε ε ε ραν τω ω ων Χε ρου ου βι μ

 και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι

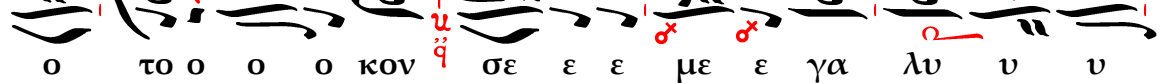
 ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α φι ι μι την α δι

 α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο γο ον τε ε

 κϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ο ο ντω ω ω ως Θε

 ο το ο ο ο κον σε ε ε με ε γα λυ υ υ

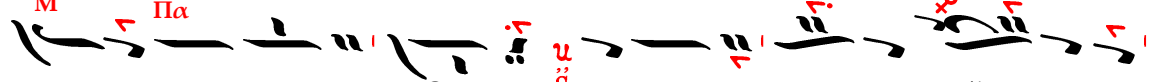

 νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς ψάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

A ^{Πα} ξι ον ε ε ςι ιν ω ως ^{Ἦχος Πάφ}

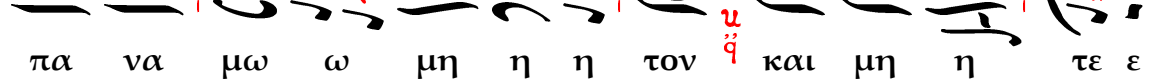
M ^{Πα} α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν

 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο το ο

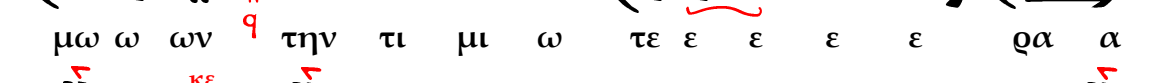
 ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι ι ζον και

^{κε} πα να μω ω μη η η τον και μη η τε ε ^{Δι}

^{Πα} ε ε ρα τϛ ϛ Θε ε ϛ ϛ ϛ ϛ η η η η η

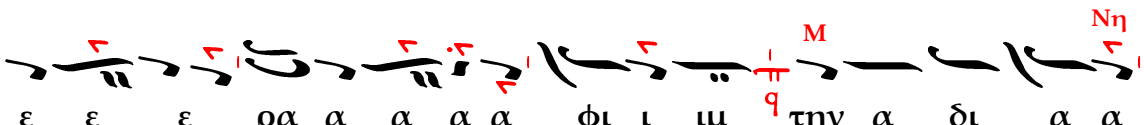
^M ^{κε} μω ω ων την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α ^M

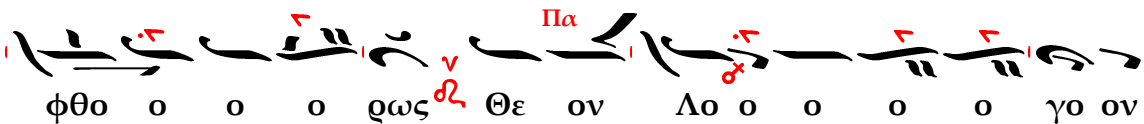
^{κε} αν των Χε ρϛ ϛ βι μι και εν δο ξο τε ε ε

 ε ε ραν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ^{Πα} ^M ^{Πα}

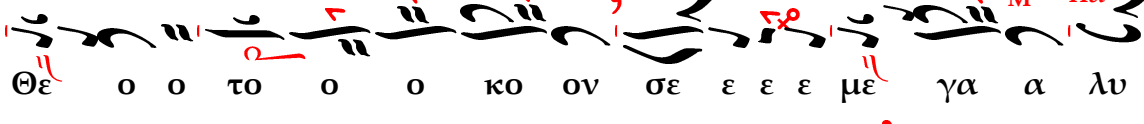
 ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ την α δι α α

 φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον

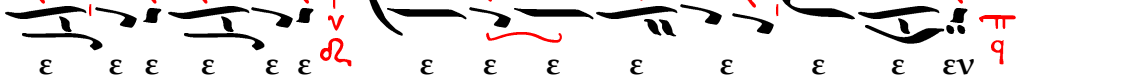
 τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σα α αν τη ην ο ον τω ως

 Θε ο ο το ο ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ

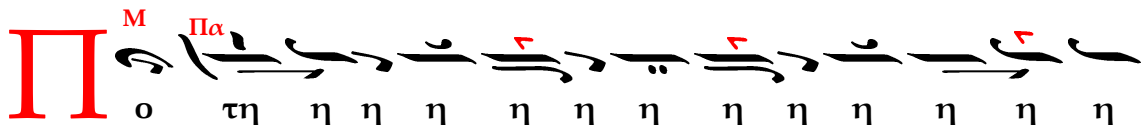
 υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

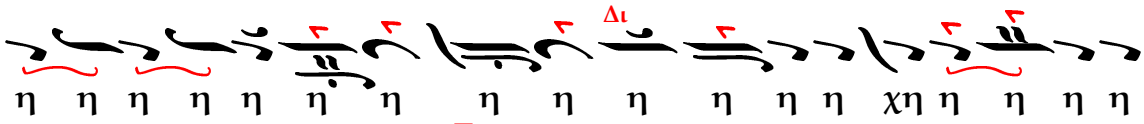
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Γεωργίου του Κρητός.

Ἦχος Πα φ

Π ο τη η η η η η η η η η η η η η

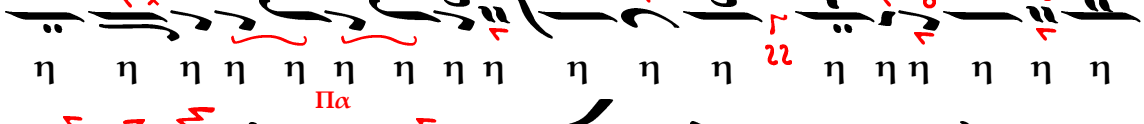
 η η η η η η η η η η η η η χη η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η η η

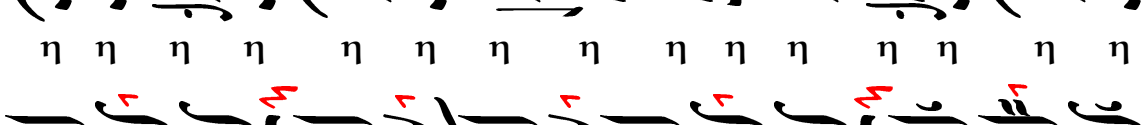
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η η η

Δι Κε
 λιε ρα λιε ε λιε ρα α λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα
 M Δι M Πα
 λιε ρα ρα α λιε ε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα
 λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα α ρα α λιε λιε ρα
 λιε ρα α λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε λιε ρα α λιε ρα α λιε
 ρα ρα λιε ε Α α αλ λη λϑ ϑ ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν
 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ριν α λη θη
 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ εν τε ϑ αυ
 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 οϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων οϑ με
 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε

των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λθ ι α
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι θ ευ λο γη με νον
α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι θ ει η ευ λο γη με ε
ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ αι

ω ω νο ο ος